

”ميني بچي - آب تک جو کچھ پڙها هئ وه سڀ پڙل جائو، ايڪدم بچپن

۾ چلي جائو، تب اس روحاني پڙهائي ۾ پاس هو سڪينگي“

پرسن :- جن بچون ڪو دويہ ٻڌي ملي هئ، انڪي نشاني ڪيا هونگي؟

اُتر :- وي بچي اس پڙاڻي دنيا ڪو ان آنڪون سين ديکتِي هونِي پي نهين ديکينگي. اُنڪي ٻڌي ۾ سدا رهتا هئ ڪ يهه پڙاڻي دنيا ختم هونِي ڪ هونِي. يهه شير پي پڙاڻا تموپرڌان هئ تو آتما پي تموپرڌان هئ، ان سين ڪيا پرڀت ڪرين. اُنسي دويہ ٻڌي والي بچون سين هين باپ ڪي پي دل لگتي هئ. اُنسي بچي هين باپ ڪي ياد ۾ نرنتر ره سکتِي هئ. شيوا ۾ پي آگي جا سکتِي هئ.

اوم شانتی . ميني ميني روحاني بچون ڪو روحاني باپ سمجھاتي هئ. جئسي حد ڪي سنڀاسي هئ، وه گهر بار چوڙ ديني هئ ڪيونڪ وه سمجھتي هئ هر برهر ۾ لين هو جائينگي. اس ليئي دنيا سين آسڪتي چوڙني چاهيئي. اڀياس پي اُنسي ڪرتي هونگي. جاڪر اڀڪانت ۾ رھتي هئ. وه هئ هن يوگي، تنو گيانِي. سمجھتي هئ برهر ۾ لين هو جائينگي. اس ليئي ممتو متاني ڪي ليئي گهر بار ڪو چوڙ ديني هئ. وٿراڀ آ جاتا هئ. پرن تو قت سين ممتو نهين متا. استري، بچي آد ياد آتي رھتي هئ. يهان تو تمڪو گيان ڪي ٻڌي سين سڀ ڪچ پڙانا هوتا هئ. ڪوئي پي چيز جلدي نهين پوئتي. اڀي تر يهه بيحد ڪا سنڀاس ڪرتي هو. ياد تو سڀ سنڀاسيون ڪو رھتي هئ. پرن تو ٻڌي سين سمجھتي هئ همڪو برهر ۾ لين هونا هئ، اس ليئي همڪو ديھ پاڻ نهين رکنا هئ. پرن تو اُن سين فائدا ڪچ نهين. اونچ پد تو ملنا نهين. وه هئ هن يوگ مارگ . سمجھتي هئ هر يهه شير چوڙ برهر ۾ لين هو جائينگي. اُنڪو يهه پتا هين نهين ڪ هر شانتِي ڌام ۾ ڪئسي جا سکتِي هئ. تر آب جانتِي هو همڪو اڀني گهر جانا هئ. جئسي ولائت سين آتي هئ تو سمجھتي هئ همڪو بامبي جانا هئ وايا... اڀي تر بچون ڪو پي پڪا نشچيه هئ. بهت ڪھتي هئ انڪي پوئترتا اڀي هئ، گيان اڇا هئ، سنستا اڇي هئ. مانائين محنت اڇي ڪرتي هئ ڪيونڪ اُتڪ هو سمجھاتي هئ. اڀنا تن من ڌن لگاتي هئ اس ليئي اڇي لگتي هئ. پرن تو هر پي اُنسا اڀياس ڪرين يهه خيال پي نهين آئينگا. ڪوئي ور لا نڪلتا هئ. وه تو باپ پي ڪھتي هئ ڪوئون ۾ ڪوئي اُرتات جو تمھاري پاس آتي هئ، اُنر سين ڪوئي نڪلتا هئ. باقي يهه پڙاڻي دنيا ختم هوني والي هئ. تر جانتِي هو آب باپ آيا هونئا هئ. ساڪياتڪار هو، نه هو، ويڪ ڪھتا هئ بيحد ڪا باپ آئي هئ. يهه پي تر جانتِي هو باپ ايڪ هئ، وهي پرلوڪڪ باپ گيان ڪا ساگر هئ. لوڪڪ ڪو ڪپي گيان ڪا ساگر نهين ڪھينگي. يهه پي باپ هين آڪر تر بچون ڪو اڀنا پريچيه ديني هئ. تر جانتِي هو آب پڙاڻي دنيا ختم هوني والي هئ. هر نين 84 جنمون ڪا چڪر پورا ڪيئا. اڀي هر پرشارت ڪرتي هئ واپس سڪڌام جاني ڪا وايا شانتِي ڌام. شانتِي ڌام تو ضرور جانا هئ. وهان سين ڦر يهان واپس آنا هئ. منش تو ان باتون ۾ مونجھي هونِي هئ. ڪوئي مرتا هئ تو سمجھتي هئ وٿڪنڌ گيا. پرن تو وٿڪنڌ هئ ڪهان؟ يهه وٿڪنڌ ڪا نام تو پارتواسي هين جانتِي هئ. اوڙ ڌرم والي جانتِي هين نهين. صرف نام سُنا هئ، چنر ديڪي هئ. ديوتائون ڪي مندر آد بهت ديڪي هئ. جئسي يهه دلوالا مندر هئ. لاڪون ڪروڙون رُپيا خرچا

ڪرڪي بنايا هئ، بناتي هين رهتي هئ. ديوي ديوتائون ڪو وٽسڻو ڪهينگي. وي وشنو ڪي ولسولي هئ. وو تو هئ هين پوٽر. ستيگ ڪو ڪها جاتا هئ پاون دنيا. يهه هئ پنت دنيا. ستيگ ڪي وٽيو آد يهان هوتي نهين. يهان تو اناج آد سڀ تموپرڌان بن جاتي هئ. سواد پي تموپرڌان. بچيان ڌيان ۾ جاتي هئ، ڪهتي هئ هر شوبه رس پيڪر آئي. بهت سواد ٿا. يهان پي تمهاري هات ڪا کاتي هئ تو ڪهتي هئ بهت سواد هئ. ڪيونڪ تهر آچي ريت بناتي هو. سڀ دل پرڪر ڪي کاتي هئ. اٽسي نهين، تهر يوگ ۾ ره ڪر بناتي هو تب سوادشت هوتا هئ! نهين، يهه پي پرئڪٽس هوتي هئ. ڪوئي بهت آچا بناتي هئ. وهان تو هر چيز ستوپرڌان هوتي هئ. اس ليئي بهت طاقت رهندي هئ. تموپرڌان هوني سين طاقت ڪم هو جاتي هئ، ڦر ان سين بيماريان دڪ آد پي هوتا رهتا هئ. نام هين هئ دڪڌام. سڪڌام ۾ دڪ ڪي بات هين نهين. هر اتني سڪ ۾ جاتي هئ، جسڪو سورڳ ڪا سڪ ڪها جاتا هئ. صرف تمڪو پوٽر بننا هئ، سو پي اس جنر ڪي ليئي. پيچي ڪا خيال مت ڪرو، آبي تو تهر پوٽر بنو. پهلي تو ويچار ڪرو ڪهتي ڪون هئ! بيحد ڪي باپ ڪا پريچيه دينا پري. بيحد ڪي باپ سين سڪ ڪا ورثا ملتا هئ. لوڪڪ باپ پي پرلوڪڪ باپ ڪو ياد ڪرتي هئ. ٻڌي اوپر چلي جاتي هئ. تهر بچي جو نشچيه ٻڌي پڪي هو، انهن ڪي اندر رهينگا ڪ اس دنيا ۾ هر باقي ٿوري دن هئ. يهه تو ڪوڙي مثل شير هئ. آتما پي ڪوڙي مثل بن پري هئ. اسڪو وٽراڳ ڪها جاتا هئ.

آبي تهر بچي ڊراما ڪو جان چڪي هو. پڙتي مارگ ڪا پارت چلنا هين هئ. سڀ پڙتي ۾ هئ، نفرت ڪي درڪار نهين. سنيا سي خد نفرت ڏلاتي هئ. گهر ۾ سڀ دڪي هو جاتي هئ، وه خد آپني ڪو جاڪر ٿورا سڪي ڪرتي هئ. واپس مڪتي ۾ ڪوئي جا نهين سڪتي. جو پي ڪوئي آئي هئ، واپس ڪوئي پي گيا نهين هئ. سڀ يهان هين هئ. ايڪي پي نرواڻ ڌام وا برهر ۾ نهين گيا هئ. وه سمجهتي هئ فلاڻا برهر ۾ لين هو گيا. يهه سڀ پڙتي مارگ ڪي شاسترون ۾ هئ. باپ ڪهتي هئ ان شاسترون آد ۾ جو ڪچ هئ، سڀ پڙتي مارگ هئ. تهر بچون ڪو آبي گيان مل رها هئ اس ليئي تمهين ڪچ پڙهني ڪي درڪار نهين هئ. پرنٽو ڪوئي ڪوئي اٽسي هئ جنر ناولس آد پڙهني ڪي عادت هئ. گيان تو پورا هئ نهين. انهن ڪها جاتا هئ ڪڪڙ گيان. رات ڪو ناول پڙه نهين ڪرتي هئ تو انڪي گتي ڪيا هونگي؟ يهان تو باپ ڪهتي هئ جو ڪچ پڙهي هو سڀ پوڻ ڄاڻو. اس روحاني پڙهائي ۾ لڳ ڄاڻو. يهه تو پڳوان پڙهاتي هئ، جس سين تهر ديوتا بن ڄاڻينگي، 21 جنمون ڪي ليئي. باقي جو ڪچ پڙهي هو وه سڀ پڻا پري. ايڪدم بچپن ۾ چلي ڄاڻو. آپني ڪو آتما سمجهو. ڀل ان آنڪون سين ديڪتي هو پرنٽو ديڪتي پي نهين ديڪو. تمهين دويه درشتي، دويه ٻڌي ملي هئ تو سمجهتي هو يهه ساري پڙاڻي دنيا هئ. يهه ختم هو جاني هئ. يهه سڀ قبرستاني هئ. ان سين ڪيا دل لڳائينگي. آبي پرستاني بننا هئ. تهر آب قبرستان اوڙ پرستان ڪي بيچ ۾ بڻي هو. پرستان آبي بن رها هئ. آبي بڻي هئ پڙاڻي دنيا ۾. پرنٽو بيچ ۾ ٻڌي ڪا يوگ وهان چلا گيا هئ. تهر پرشارت هين نئين دنيا ڪي ليئي ڪر رهي هو. آبي بيچ ۾ بڻي هو، پرشوتر بنني ڪي ليئي. اس پرشوتر سنگر ڀڳ ڪا پي ڪسڪو پتا نهين هئ. پرشوتر ماس، پرشوتر ورش ڪا پي آرٽ نهين سمجهتي. پرشوتر سنگر ڀڳ ڪو ٿايم بهت ٿورا ملا هونتا هئ. ديري سين يونيورسٽي ۾ آڻينگي تو بهت محنت ڪرني پرينگي. تهر ديڪتي هو

اِٺني ورش سين محنت ڪرتي هو تو ڀي ياد نھرتي نھين ھئ. مايا وگھن ڊالتي ھئ. تو باپ سمجھاتي ھئ يھ پُراڻي دنيا ختم ھوني والي ھئ. باپ ڀل يھان بڻي ھئ، ديکتي ھئ ڀرنتو ٻڌي ۾ ھئ يھ سڀ ختم ھوني والا ھئ. ڪڇ ڀي رھينگا نھين. اِنڪي ليئي ڀي اُٿسي ھو جاتا ھئ. بيچ ۾ تھ بچون ڪو ديکتي ڀي جڻسي نھين ديکتي. يھ تو پُراڻي دنيا ھئ، اِن سين وٽراڳ ھو جاتا ھئ. شريڌاري ڀي سڀ پُراڻي ھئ. شريڻ پُراڻا تمڀوڙاڻ ھئ تو آتما ڀي تمڀوڙاڻ ھئ. اُٿسي چيز ڪو ھر ديك ڪر ڪيا ڪرين. يھ تو ڪڇ ڀي رھنا نھين ھئ، اُن سين ڀريت نھين. بچون ۾ ڀي باپ ڪي دل اُن سين لگتي ھئ جو باپ ڪو اچي ريت ياد ڪرتي ھئ اوڙ سروس ڪرتي ھئ. باقي بچي تو سڀ ھئ. ڪٽني ڍير بچي ھئ. سڀ تو ڪڀي ديکينگي ڀي نھين. ڀرجاپتا برھما ڪو تو جانتي ھين نھين. ڀرجاپتا برھما ڪا نام تو سنا ھئ ڀرنتو اُن سين ڪيا ملتا ھئ يھ ڪڇ ڀي پتا نھين ھئ. برھما ڪا مندر ھئ، ڏاڙھي والا دڪايا ھئ. ڀرنتو اُنڪو ڪوئي ياد نھين ڪرتا ھئ. ڪيونڪ اُن سين ورثا ملنا نھين ھئ. آتمائون ڪو ورثا ملتا ھئ ايڪ لوڪڪ باپ سين، دوسرا ڀرلوڪڪ باپ سين. ڀرجاپتا برھما ڪو تو ڪوئي جانتي ھين نھين. يھ ھئ ونڊرڦل. باپ ھوڪر ورثا نہ ڊي تو اَلوڪڪ ٺھرا نان. ورثا ھوتا ھين ھئ حد ڪا اوڙ بيحد ڪا. بيچ ۾ ورثا ھوتا نھين. ڀل ڀرجاپتا ڪھتي ھئ ڀرنتو ورثا ڪڇ ڀي نھين. اِس اَلوڪڪ باپ ڪو ڀي ورثا ڀرلوڪڪ سين ملتا ھئ تو يھ ڦر دينگي ڪڻسي! ڀرلوڪڪ باپ اِنڪي ٿروڊيتا ھئ. يھ ھئ رت. اِنڪو ڪيا ياد ڪرنا ھئ. اِنڪو خد ڀي اِس باپ ڪو ياد ڪرنا ڀرتا ھئ. وھ لوگ سمجھتي ھئ يھ برھما ڪو ھين ڀرماتما سمجھتي ھئ. ڀرنتو ھمڪو ورثا اِن سين نھين ملتا ھئ، ورثا تو شو بابا سين ملتا ھئ. يھ تو بيچ ۾ دلال روپ ھئ. يھ ڀي ھماري جڻسا اِسٽوڊنٽ ھئ. ڊرني ڪي ڪوئي بات نھين.

باپ ڪهڻي هئڻ اِس سميہ ساري دنيا تموپرڌان هئڻ. تمڪو يوگ ٻل سين ستوپرڌان بننا هئڻ. لوڪڪ باپ سين حد ڪا ورثا ملتا هئڻ. تمڪو آب ٻڌي لڳائي هئڻ بيحد ۾. باپ ڪهڻي هئڻ سواءِ باپ سين اوڙ ڪس سين پي ڪڇ ملنا نهين هئڻ. ڦر ڀل ديوتائين ڪيون نه هو. اِس سميہ سپ تموپرڌان هئڻ. لوڪڪ باپ سين ورثا تو ملتا هين هئڻ. باقي اِن لڪشمي نارائڻ سين تم ڪيا چاهڻي هو؟ وه لوگ تو سمجھڻي هئڻ يهه اَمر هئڻ، ڪپي مرتي نهين هئڻ. تموپرڌان بنتي نهين هئڻ. ليڪن تم ڄاڻڻي هو جو ستوپرڌان ٿي وهي تموپرڌان ۾ آڻي هئڻ. شري ڪرشن ڪو لڪشمي نارائڻ سين پي اونچ سمجھڻي هئڻ ڪيونڪ وو ڦر پي شادي ڪيئي هوئي هئڻ. ڪرشن تو جنم سين هين پوٽر هئڻ اِس ليئي ڪرشن ڪي بهت مهما هئڻ. جهولا پي ڪرشن ڪو جُهلاڻي هئڻ. جيئڻي پي ڪرشن ڪي مناتي هئڻ. لڪشمي نارائڻ ڪي ڪيون نهين مناتي هئڻ؟ ڳيان نه هوني ڪي ڪارڻ ڪرشن ڪو دواپر ۾ لي گئي هئڻ. ڪهڻي هئڻ گيتا ڳيان دواپر ڀڳ ۾ ديئا هئڻ. ڪتنا ڪنن هئڻ ڪسڪو سمجھانا! ڪهه ديتي هئڻ ڳيان تو پر مپرا سين چلا آ رها هئڻ. پرنٽو پر مپرا پي ڪب سين. يهه ڪوئي نهين ڄاڻڻي. پوجا ڪب سين شروع هوئي يهه پي نهين ڄاڻڻي هئڻ اِس ليئي ڪهه ديتي رچتا اوڙ سرشتي ڪي آدمڙيه اَنٽ ڪو نهين ڄاڻڻي هئڻ. اَنسي هين پر مپرا ڪهه ديتي هئڻ. ڪلپ ڪي آيو لاکون ورش ڪهڻي سين پر مپرا ڪهه ديتي هئڻ. تڏي تاريخ ڪڇ پي نهين ڄاڻڻي. لڪشمي نارائڻ ڪا پي جنم دن نهين مناتي. اِسڪو ڪها جاتا هئڻ اَڳيان اَنڌيارا. تمهاري ۾ پي ڪوئي يثارت ريت اِن باتون ڪو ڄاڻڻي نهين. تب تو ڪها جاتا هئڻ مهارڻي، گهوڙي سوار اوڙ

پيادي. گج ڪو گراه نين ڪايا. گراه بڙي هوتي هئ، ايڪدم هپ ڪر ليتي هئ. جئسي سرپ مينڊڪ ڪو هپ ڪرتي هئ.

پڳوان ڪو باغبان، مالهي، ڪيوڻيا ڪيون ڪهتي هئ؟ يهه پي ٿر آبي سمجهتي هو. باپ آڪر وشئ ساگر سين پار لي جاتي هئ، تب تو ڪهتي هئ نڻيا ميرپي پار لڳا دو. تمڪو پي آبي پتا پرا هئ ڪ هم ڪئسي پار جا رهي هئ. بابا همڪو ڪير ساگر ۾ لي جاتي هئ. وهان دڪ درد ڪي بات نهين. ٿر سُن ڪر اوڙون ڪو پي ڪهتي هو ڪ نڻيا ڪو پار ڪرني والا ڪيوڻيا ڪهتي هئ هي بچي، ٿر سڀ آڀني ڪو آتما سمجهو. ٿر پهلي ڪير ساگر ۾ ٿي، آب وشئ ساگر ۾ آ پهونچي هو. پهلي ٿر ديوتا ٿي. سور ٻ هئ ونڊر آف ورلد. ساري دنيا ۾ روحاني ونڊر هئ سور ٻ. نام سُن ڪر هيئن خوشي هوتي هئ. هيون ۾ ٿر رهتي هو. يهان سات ونڊرس دڪاتي هئ. تاجمحل ڪو پي ونڊر ڪهتي هئ پرنٽو اُسڙ رهندي ڪا ٿوريئي هئ. ٿر تو ونڊر آف ورلد ڪا مالڪ بنتي هو. تمهاري رهندي ڪي ليئي باپ نين ڪتنا ونڊر فل وٽڪنٽ بنيا هئ، 21 جنمون ڪي ليئي پدمپدر پتي بنتي هو. تو ٿر بچون ڪو ڪتني خوشي هوني چاهيئي. هر اُس پار جا رهي هئ. اُنڪ وار ٿر بچي سور ٻ ۾ گئي هونگي. يهه چڪر ٿر لڳاتي هيئن رهتي هو. پرشارت اُٿسا ڪرنا چاهيئي جو نئين دنيا ۾ هر پهلي پهلي آئين. پُراڻي مڪان ۾ جاني ڪي دل ٿوريئي هوتي هئ. بابا زور ديتي هئ پرشارت ڪر نئين دنيا ۾ جائو. بابا همين ونڊر آف ورلد ڪا مالڪ بناتي هئ. تو اُٿسي باپ ڪو هر ڪيون نهين ياد ڪرينگي. بهت محنت ڪرني هئ. اِسڪو ديڪتي پي نهين ديڪو. باپ ڪهتي هئ پل مٿن ديڪتا هون، پرنٽو ميرپي ۾ گيان هئ. مٿن ٿوري روز ڪا مسافر هون. وٿسي ٿر پي يهان پارٽ بجاني آئي هو اِس ليئي اِس سين ممتو نڪال دو. آچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار:-

- 1 - روحاني پڙهائي ۾ سدا بڙي رهنا هئ. ڪپي پي ناولس آد پڙهني ڪي گندي عادت نهين ڊالني هئ، آب تڪ جو ڪچ پڙها هئ اُسي پوڻ باپ ڪو ياد ڪرنا هئ.
- 2 - اِس پُراڻي دنيا ۾ سِير ڪو مهمان سمجه ڪر رهنا هئ. اِس سين پريت نهين رڪني هئ، ديڪتي پي نهين ديڪنا هئ.

وردان - اڌڪاري بن سمسائون ڪو ڪيل ڪيل ۾ پار ڪرني والي هيرو پارٽ ڌاري پو
چاهي ڪئسي پي پرستتيان هو، سمسائين هو ليڪن سمسائون ڪي اڏين نهين، اڌڪاري بن سمسائون ڪو اُٿسي پار ڪر لو جئسي ڪيل ڪيل ۾ پار ڪر رهي هئ. چاهي ٻاهر سين روني ڪا پي پارٽ هو ليڪن اُندر هو ڪ يهه سڀ ڪيل هئ، جسڪو ڪهتي هئ ڊراما اوڙ ڊراما ڪي هر هيرو پارٽ ڌاري هئ. هيرو پارٽ ڌاري آرٿا اٽڪيوريت پارٽ بجاني والي. اِس ليئي ڪڙي سمسيا ڪو پي ڪيل سمجه هلڪا بناء دو، ڪوئي پي بوجهه نه هو.

سلوگن - سدا گيان ڪي سمرڻ ۾ رهو تو سدا هرشت رهينگي، مايا ڪي آڪرهل سين بچ جائينگي.